

Debreceni Ítéltábla

Bf.II.238/2023/7.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2023. június 21. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

végzést:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2023. február 8. napján kihirdetett 5.B.35/2022/35. számú ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú végzés ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokon eljáró Miskolci Törvényszék a felülbírálat alapját képező ítéletével Terhelt1 vádlottat testi sértés büntette [Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés II. fordulat] és testi sértés büntettének kísérlete [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés I. fordulat] halmazati büntetésül 3 év szabadságvesztésre, mellékbüntetésül 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg. Kimondta, hogy Terhelt1 vádlott a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Az eljárás során lefoglalt elkövetési eszközt elkobozta, rendelkezett a bűnjelekről és kötelezte a vádlottat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[2] A fenti ítélet ellen Terhelt1 vádlott védője elsősorban felmentés, másodsorban enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést, míg az ügyész tudomásul vette azt.

[3] A védő előkészítő iratában – fogalmazása szerint védence vallomásaához és védekezéséhez kötve – a fellebbezését minden tekintetben fenntartotta. Rámutatott, hogy bár tisztában van a mérlegelés körében meghozott tényállás támadhatóságával és azzal is, hogy Terhelt1 vádlott a szűrés tényét elismerte, de tekintettel arra, hogy tagadta a bűnösségét és jogos védelemre hivatkozott, ezért ennek megállapítását kérte. Ennek alátámasztására azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság által hivatkozott 4/2013. számú Büntető jogegységi határozatban nevesített, a kölcsönös kihívás elfogadása jelen esetben nem állapítható meg, mivel a tanú5 irányából érkezett kihívást tanú1 fogadta el, nem pedig a terhelt. Sőt a kihívás elfogadásakor Terhelt1 vádlott nem is tartózkodott a testvérénél tanú9l, így nem is tudhatott annak elfogadásáról. A

felek közötti konfliktus két időben elkülönült szakaszra volt bontható. Az elsőnél tettlegességre nem került sor. Ezt követően távozott el a helyszínről a vádlott, majd később a testvére segítségkérésére érkezett vissza. Ekkor már tanú5 érdekcsoportjából érkező személyek felfegyverkezve érkeztek meg a bűncselekmény helyszínére és e társaság részéről „csattant el” az első ütés. Ezt követően került sor a tettlegességre, melynek során kétségtelenül megszúrta a két sértettet Terhelt1 vádlott, azonban nem cáfolható az a védekezése, hogy a kést a dulakodás közben a földről vette fel és nem azzal a kezében ment ki a házból. Az ügyben a sértetti oldal szavahihetősége megkérdőjelezhető, viszont tényszerű, hogy ők kezdték el tanú1 Opel típusú személygépkocsiját megrongálni, ami nyilvánvalóan jogtalan támadásként értékelhető. A kés használatára kaszáló, hadonászó mozdulattal került sor, melyet a sértett támadása előzte meg. A fentiekre figyelemmel a jogos védelmi helyzet fennáll, mely miatt felmentésnek van helye.

[4] Védő másodlagos indítványát a büntetés kiszabása körében terjesztette elő, mely a büntetés enyhítésére irányult. Előadta, hogy a cselekmény elkövetésének időpontjában hatályos kijárási tilalmat a sértettek szegték meg, akik felfegyverkezve, jelentős túlerőben érkeztek a helyszínre. A sértettek ittas állapotban garázda módon megrongálták a vádlott rokonának gépjárművét, mely támadás nyilvánvalóan korlátozta a vádlott helyes ítélőképességét. Enyhítő körülmény a súlyosabban minősülő cselekménynél, hogy a sérülés közvetetten volt életveszélyes és enyhítő körülmény a cselekmény kísérleti szakban maradása is. Ezen kívül Terhelt1 vádlott törvényszéki életmódot folytat, rendezett körülmények között él, családja van, büntetlen előéletű. Cselekmény elkövetésének tényét elismerte, azt megbánta, ezért indítványozta a törvényi minimumban meghatározott büntetés kiszabását és annak próbaidőre történő felfüggesztését.

[5] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.124/2023/2. számú átiratában a védelmi fellebbezést nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint a Miskolci Törvényszék a bizonyítási eljárást alaposan, az eljárási szabályokat megtartva folytatta le. Bizonyítékok értékeléséről számot adott, a megállapított tényállás megalapozott, erre tekintettel felmentésre nincsen mód. A minősítés törvényes. A büntetés kiszabása körében a törvényszék a vádlott terhére és javára szóló körülményeket számba vette, azokat megfelelően értékelte, ezért az ítélet helybenhagyását indítványozta. A védő előkészítő iratára reagálva kifejtette, hogy a Miskolci Törvényszék ítéletében részletesen számot adott arról, hogy mely bizonyítékok alapján és miért jutott arra a következtetésre, hogy Terhelt1 vádlott nem cselekedett jogos védelmi helyzetben. Mindezek miatt a védelmi fellebbezés a törvényszék mérlegelési tevékenységét támadta, mely a másodfokú eljárásban ennek okán eredményre nem vezethet.

[6] A Debreceni Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 598. § (2) bekezdése szerinti tanácsülésen bírálta felül, mivel a vádlott terhére fellebbezést nem jelentettek be, a tényállás megalapozott és az ügyben nyilvános ülés vagy tárgyalás kitűzését senki nem indítványozta.

[7] A védelmi fellebbezés terjedelme miatt a felülbírálat a Be. 590. § (1) bekezdése szerint teljesskörű volt, így a Be. 590. § (2) bekezdése alapján az ítéltábla vizsgálta az eljárási

szabályok megtartását, az ítélet megalapozottságát, a bűncselekmény minősítését, a büntetés kiszabását, az indokolás helyességét is.

[8] Az ítéltábla az ügyet érdemi felülbírálatra alkalmasnak találta, mivel a Miskolci Törvényszék az eljárást a Be. rendelkezéseinek megtartásával folytatta le, sem abszolút, sem relatív eljárási hibát nem vétett. Ilyenre hivatkozás nem is történt.

[9] A felmentésre irányuló fellebbezés nem alapos.

[10] Az elsőfokú bíróság az ügyben szükséges és indokolt bizonyítást felvette, a vádlottat és a tanúkat kihallgatta, szakértői bizonyítást folytatott és okirati bizonyítékokat is beszerzett, illetve értékelt. A bizonyítékok értékelése kapcsán hibát nem vétett, gondolatmenete tetten érhető, nyomon követhető, a bizonyítékok értékeléséről teljeskörűen számot adott. Eleget tett indokolási kötelezettségének is, az ítéletéből megállapítható, hogy mely bizonyítékokat milyen okból fogadott el. Az általa megállapított tényállás megalapozatlansági, de még csak részleges megalapozatlansági hibában sem szenved. Ilyen körülmények között a másodfokú bíróság eltérő tényeket nem állapíthat meg, sőt a bizonyítékokat az elsőfokú bíróságtól eltérő módon sem értékelheti. Ennek a védelmi fellebbezésben írtak alapján a szempontból van jelentősége, hogy a történeti tényállás [9]-[10]-[11] bekezdéseiben nem szerepel az, hogy Terhelt1 vádlott, a felek közötti első, verbálisan lefolyt konfliktus után elhagyta a helyszínt, majd oda később tért vissza. Figyelemmel arra, hogy a védelmi perorvoslat e körben a mérlegelést támadta, az a tényállás megalapozottsága miatt eredményre nem vezethetett.

[11] A megalapozott tényállásból alappal vont következtetést az elsőfokú bíróság Terhelt1 vádlott bűnösségére és cselekményének minősítése is megfelel az anyagi jognak. A súlyos testi sértés kísérlete és az életveszélyt okozó testi sértés körében kifejtett indokok helytállóak (elsőfokú ítélet [62]-[63] bekezdések). Helyesen hivatkozott a törvényszék a Kúria 3/2013. számú Büntető jogegységi határozatának I. pontjában írtakra, mely alapján Terhelt1 vádlott terhére az emberölés büntetettének kísérlete nem állapítható meg, szándéka kizárólag testi sértés okozására irányult.

[12] A jogos védelmi helyzet mellőzésére tett első bírói megállapítások ugyancsak helyesek. Helyesen ismerte fel a törvényszék ugyanis azt, hogy a kölcsönös kihívás elfogadása a felek számára a jogtalanság állapotát nem hozza létre, azaz nem lehet beszélni jogtalan támadásról és az annak elhárításához szükséges cselekményről abban az esetben, ha az kihívás és annak elfogadása előzi meg. Ilyenkor mindkét fél kölcsönösen a jogtalanság talajára lép. A bíróságok számára irányadó Kúria 4/2013. számú Büntető jogegységi határozat e tekintetben egyértelmű. Ilyen körülmények között Terhelt1 vádlott esetében büntethetőséget kizáró ok nem áll fenn, a bűnösség megállapítása és cselekményének jogi minősítése törvényes.

[13] Nem alapos a kiszabott büntetés enyhítésére irányuló fellebbezés sem. Az elsőfokú bíróság a büntetési tétel keretét a büntetés kiszabását meghatározó körülményeket helyesen határozta meg. A vádlott terhére megállapított bűncselekmények 2 évtől 8 évig terjedő, illetve 3 évig terjedő szabadságvesztéssel büntethetők. Bűnhalmazat szabályai alapján 2 évtől nem egész 11 évben kellett, illetve lehetett a büntetés mértékét meghatározni. Helyes a törvényi középérték meghatározása is, amely közel 6 és fél év szabadságvesztés. Ehhez képest a szankciónak 3 évben történő meghatározása eltúlzottnak nem tekinthető, aminek a Be. 605. § (2) bekezdésében írtak alapján van döntő jelentősége. E törvényhely értelmében, ha a másodfokú bíróság a tényállást nem egészítette ki, illetve nem helyesbítette, az elsőfokú bíróság ítéletében a törvényi büntetési tételkeretek között kiszabott kisebb megváltoztatásának nincs helye.

[14] Tekintettel, hogy a Miskolci Törvényszék által meghatározott büntetés a büntetési tételkeretek között található és az ítéltábla a tényállást nem egészítette ki, illetve nem helyesbítette, ezért a büntetés megváltoztatásának kellő indokát nem látta. Ilyen büntetés mellett a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztése fel sem merülhet, az törvényben kizárt.

[15] A Miskolci Törvényszék ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért a Debreceni Ítéltábla az ítéletet a Be. 604. § (1) bekezdés a) pontja és 605. § (1) és (2) bekezdései alkalmazásával a rendelkező részben írtaknak megfelelően helybenhagyta.

[16] A másodfokú bíróság határozata elleni fellebbezést a Be. 615. § (5) bekezdése kizárja.

Debrecen, 2023. június 21.

Dr. Elek Balázs sk. a tanács elnöke, Dr. Toma Attila sk. előadó bíró, Dr. Nagy Éva sk. bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 5.B.35/2022/35. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.II.238/2023/7. számú másodfokú határozata által a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2023. június 21.

Dr. Elek Balázs sk.
tanácselnök

